Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Lwów, dnia 6 listopada 1933 r.

Lwowski Dziennik Wojewódzki

Nr. 21.

T R E Ś Ć:

Dział urzędowy.

DZIAŁ URZĘDOWY.

138.

ZARZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3. listopada 1933 r. w sprawie przepisów miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę w m. Lwowie.

Na podstawie art. 410 p. 9. i 415 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23. poz. 202) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3. grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86. poz. 663) na wniosek Wojewody lwowskiego z dnia 31. października 1933 r. L: K. B. 132/1, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Miejskiej miasta Lwowa z dnia 26. października 1933 r., zarządzam, co następuje:

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Obowiązek połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim.

§. 1. Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami, przeznaczonemi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże, bądź też przeznaczonemi na przetwórnie produktów spożywczych, po otwarciu wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone przez właścicieli w wodociąg domowy i połączone z wodociągiem miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski.

W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ust. 1., na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu, na których znajduje się wodociąg miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być zaopatrzone w wodociąg domowy i połączone z wodociągiem miejskim przed oddaniem do użytku części budynków nadbudowanej, powiększonej lub przebudowanej.

§. 2. Nieruchomości prywatne, niezabudowane budynkami, określonemi w §. 1. w chwili otwarcia miejskiego wodociągu na odnośnej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone w wodociąg domowy i połączone z wodciągiem miejskim po ich zabudowaniu przed oddaniem budynku do użytku.

Przepisy §. 1, jakoteż przeipsy ustępu 1. niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do nieruchomości, zaopatrzonych w wodę zdatną do picia z własnych urządzeń, o ile urządzenia te stale i pewnie zabezpieczają wodę od zanieczyszczenia, oraz do nieruchomości położonych w rejonach, w obrębie których Gmina miasta Lwowa nie może narazie z jakichkolwiek powodów dostarczyć wody na wszystkie cele gospodarstwa domowego, a w których to rejonach urządzone będą tylko wspólne zdroje i studnie uliczne, — jak również nie wprowadzają przymusu pobierania wody dla celów technicznych i przemysłowych.

Wody z publicznych zdrojów i studzien ulicznych w rejonach, o których wyżej mowa w ustępie 2-gim niniejszego paragrafu, nie wolno używać na cele przemysłowe, techniczne i sprzedażne.

§. 3. O terminie otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych przy tejże ulicy lub placu.

§. 4. W razie niewykonania przez właściciela wodociągu domowego na nieruchomości w terminie, ustalonym zgodnie z paragrafem 1. ust. 1. lub w okresie, przewidzianym w §. 1. ust. 2. lub w §. 2. Zarząd Miejski ma prawo wykonać ten wodociąg na koszt właściciela.

Połączenie wodociągu domowego z wodociągiem miejskim.

§. 5. Połączenia wodociągu domowego z wodociągiem miejskim, na przestrzeni od głównego zaworu domowego włącznie poza wodomierzem do rurociągu ulicznego, wykona Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do Kasy miejskiej Zakładów Wodociągowych m. Lwowa potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości, określonej przez Zarząd Miejski. Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić natychmiast po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Połączenia te na przestrzeni od głównego zaworu domowego włącznie do rurociągu ulicznego stanowią własność gminy i będą przez nią utrzymywane z tem, że koszta konserwacji i ewentualnej wymiany głównego zaworu domowego ponosi właściciel realności.

Wykonanie robót przy budowie wodociągu domowego.

§. 6. Wodociąg domowy powinien być wykonany przez osoby, posiadające odpowiednie uprawnienia, stosownie do rozporządzenia Prezydenta R. P. o prawie przemysłowem z dnia 7. czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53. poz. 468).

Zwolnienie od obowiązku połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim.

§. 7. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski wyjątkowo może zwolnić właściciela od obowiązku określonego w §. 1. i 2. Z ustaniem powodu zwolnienia od tego obowiązku wykonania urządzenia wodociągowego, zwolnienie traci swą ważność.

Kolonjom robotniczym i właścicielom domów, skromnie wyposażonych oraz domów o charakterze wiejskim lub prowizorycznym Zarząd Miejski może zezwolić do czasu zmiany charakteru zabudowania na urządzenie ich kosztem zamiast wodociągów domowych, zdrojów wodociągowych, zasilanych z wodociągu miejskiego.

Otwarcie dopływu wody do wodociągów domowych.

§. 8. Otwarcie dopływu wody z wodociągu miejskiego po wykonaniu wodociągu domowego może nastąpić dopiero po sprawdzeniu przez Zarząd Miejski należytego wykonania wodociągu domowego, przeprowadzeniu próby na ciśnienie do wysokości 15 atmosfer i udzieleniu pozwolenia na użytkowanie.

Specjalne urządzenia do podnoszenia wody w domach wysokich.

§. 9. W przypadkach, gdy ciśnienie wodociągu miejskiego jest niewystarczające dla podawania wody na najwyższe piętra wysokich lub wysoko położonych budynków, właściciel nieruchomości jest obowiązany zastosować odpowiednie urządzenia, zabezpieczające potrzebne ciśnienie wodociągowe.

Istniejące domowe urządzenia wodociągowe.

§. 10. Urządzenia wodociągowe wykonane na nieruchomościach przed wejściem w życie niniejszych przepisów, mogą być przyłączone do miejskiego wodociągu, o ile zadawalająco wytrzymują próbę na 15 atmosfer ciśnienia i o ile przez Zarząd Miejski stwierdzonem zostanie, że nie wykazują znacznych technicznych odchyleń od niniejszych przepisów. Zarząd Miejski może zarządzić zasypanie istniejących studzien, o ile zostanie ustalone, że studnie te mogą szkodliwie oddziaływać na zdrowie ludzkie.

§. 11. Właściciel nieruchomości obowiązany jest utrzymywać instalację wodociągową w zupełnym porządku i odpowiada za każde zewnętrzne uszkodzenie wodomierza i przewodów łączących oraz za ich uszkodzenia z powodu zamarznięcia. Wszelkie uszkodzenia instalacji właściciel powinien niezwłocznie naprawić, a o każdem zauważonem uszkodzeniu wodomierza niezwłocznie zawiadomić Zarząd Miejski.

Wykonanie wszelkich robót na połączeniu z wodociągiem miejskim od głównego zaworu domowego włącznie, należy do Zarządu Miejskiego, zaś manipulowanie armaturą (zaworem ulicznym i kurkiem stożkowym) dozwolone jest tylko uprawnionym funkcjonarjuszom miejskim.

Wstrzymanie dopływu wody do nieruchomości.

§. 12. Zarząd Miejski może zarządzić wstrzymanie dopływu wody do wodociągów domowych w następujących przypadkach:

1) w razie stwierdzenia w instalacji domowej braków, grożących niebezpieczeństwem,

2) w razie stwierdzenia, że woda wodociągowa jest zanieczyszczana w sposób dla zdrowia szkodliwy,

3) w razie pożaru i potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów pożarnych,

4) jeżeli odbiorca, pobierający wodę dla celów przemysłowych, zalega z opłatami za wodę.

Wstrzymanie dopływu wody trwać będzie tak długo, dopóki wyżej wskazane powody nie ustaną.

W razie nieusunięcia przez właściciela nieruchomości braków w instalacji, określonej wyżej w punkcie 1. w terminie, wyznaczonym przez Zarząd Miejski, ten ostatni może je usunąć na koszt właściciela.

Przerwy w dostarczaniu wody.

§. 13. Przerwy w dostarczaniu wody, wywołane przez siłę wyższą, jakoteż przez roboty wykonywane przez Zarząd Miejski dla rozszerzenia lub naprawy miejskiego wodociągu, lub spowodowane przyczynami, wskazanemi w §. 12. oraz w przypadkach konieczności czasowego ograniczenia dostarczania dostatecznej ilości wody, w razie jej braku, nie mogą być podstawą do żądania odszkodowania przez właścicieli nieruchomości.

O zamierzonej przerwie zainteresowani powinni być możliwie na czas zawiadomieni.

Kontrola domowych urządzeń wodociągowych.

§. 14. W celu kontroli urządzeń wodociągowych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają

prawo wolnego wstępu pomiędzy godziną 8 a 18-tą do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowej, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo, również od godziny 18-tej do godziny 8-mej.

Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo umieszczania na ścianach domów, murów granicznych lub t. p. tablic orjentacyjnych, oznaczających położenie zasuw i hydrantów miejskiego wodociągu, jakoteż zaworu na odgałęzieniach do realności.

Opłaty za korzystanie z wody.

§. 15. Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z wodociągiem miejskim albo powinny były być połączone, lecz w terminie wyznaczonym w myśl §. 1. ust. 1. bądź w okresie przewidzianym w §. 1. ust. 2. albo w §. 2. nie zostały połączone, tudzież za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i na ich użytkowanie, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

Opłaty za wodę, zużytą dla celów domowych, pobiera Zarząd Miejski zasadniczo według miesięcznych wskazań wodomierzy. Wyjątkowo może Zarząd Miejski pobierać opłaty za wodę ryczałtowo. Opłaty ryczałtowe nie mogą być pobierane dłużej niż 3 lata od daty połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym. Raz wprowadzone pobieranie opłat za wodę według wskazań wodomierza, nie może być zastąpione pobieraniem opłat ryczałtowych. Celem kontroli pobierania wody, Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo wstawienia wodomierza do każdego połączenia domowego.

Zwolnienie nieruchomości od połączenia z wodociągiem miejskim (§. 7.) nie zwalnia właściciela nieruchomości od obowiązku uiszczenia ryczałtowych opłat wodociągowych, przewidzianych w § 54.

§. 16. Opłaty za wodę, używaną dla innych celów niż przewidziane w §. 15. ust. 2, będą pobierane według specjalnych stawek, przewidzianych w taryfie.

§. 17. Opłaty za wodę i za korzystanie z wodomierza uiszcza właściciel nieruchomości co miesiąc.

Pracownicy miejscy, odczytujący wskazania wodomierza, zgłaszają się u właściciela nieruchomości lub jego pełnomocnika, który może być obecny przy odczytywaniu wodomierza. Przy takiem odczytywaniu powinien być obecny do pomocy dozorca domu, o ile taki istnieje.

Gdyby z winy właściciela nieruchomości, z powodu braku dostępu do wodomierza dwa razy z rzędu nie można było dokonać odczytu, koszta odczytu ponosi właściciel nieruchomości.

Plomby przy wodomierzach mogą być zdejmowane tylko przez pracowników Zarządu Miejskiego.

§. 18. Za prawo korzystania ze wspólnych zdrojów i studzien, położonych w rejonach, w obrębie których Gmina m. Lwowa nie może narazie dostarczyć wody na wszytkie cele gospodarstwa domowego, o których mowa w §. 2. ust. 2, właściciele realności, położonych w promieniu 100 m. od tych zdrojów lub studzien, uiszczają opłatę w/g taryfy (§. 54), B. pkt. 3.

Za prawo korzystania z wspólnych zdrojów i studzien, o których mowa w §. 7., właściciele nieruchomości, na których żądanie i koszt zdroje te i studnie zostały zbudowane, uiszczają opłatę w/g taryfy (§. 54. lit. B. pkt. 3).

§. 19. Jeśliby przy pobieraniu opłat za wodę w/g wskazań wodomierza, wodomierz z powodu wadliwego działania w danym miesiącu nie wskazał ilości pobranej wody, ilość ta powinna być obliczona na podstawie przeciętnej, otrzymanej w/g wskazań wodomierza za 2 miesiące: poprzedzający zepsucie się wodomierza i następny po ustawieniu nowego wodomierza.

§. 20. Od lokali niezajętych nie pobiera się ryczałtowych opłat, z wyjątkiem opłaty za wynajem wodomierza.

§. 21. Czasowe nieużywanie wody na nieruchomości, nie zwalnia jej właściciela od stałej miesięcznej opłaty za wynajem wodomierza.

§. 22. W razie wątpliwości co do prawidłowego działania wodomierza, może właściciel nieruchomości zażądać sprawdzenia wodomierza, wpłacając do kasy miejskiej Zakładów Wodociągowych miasta Lwowa na koszta badania kwotę, ustaloną w taryfie. Koszt tego sprawdzenia ponosi właściciel nieruchomości, o ile wodomierz wykazuje błędy w granicach ustalonych przez Główny Urząd Miar. W razie przekroczenia tych granic koszt sprawdzenia ponosi Zarząd Miejski, przyczem w tym wypadku w następnym okresie obrachunkowym potrąca się z rachunków sumę wpłaconą na koszt sprawdzenia wodomierza oraz potrąca lub dolicza koszt wody błędnie wykazanej, bądź niewykazanej przez wodomierz w ostatnim okresie obrachunkowym.

§. 23. Opłaty wodociągowe powinny być uregulowane w ciągu 14 dni od dnia doręczenia rachunku.

Opłaty należne za czynności Zarządu Miejskiego, połączone z udzieleniem pozwolenia, uiszcza się przed dokonaniem tych czynności.

Należności nieuiszczone w terminie będą ściągane w/g przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

II. WARUNKI TECHNICZNE.

Materjał części instalacyjnych.

§. 24. Wszystkie części domowej instalacji wodociągowej powinny być wykonane z materjałów, nie wywierających wpływu na jakość wody.

Zawór główny.

§. 25. Domowa instalacja wodociągowa winna posiadać przy wodomierzu od strony instalacji własny zawór główny oraz kurek spustowy dla całkowitego jej opróżnienia. Wszystkie przewody powinny być ułożone z odpowiedniemi spadkami dla należytego odwodnienia i odwietrzenia instalacji.

Wodomierz.

§. 26. Wodomierz domowy powinien być umieszczony w piwnicy, a w razie, gdy to jest niemożliwe zewnątrz budynku w studzience o wymiarach, wynoszących co najmniej 0.8×1.3 m. i o głębokości 1.8 m. z materjału trwałego, niegnijącego ani kruszejącego, jak np. cegły, kamienia, betonu, żelazo-betonu i t. p. i zabepieczony odpowiednio przed zamarzaniem.

Studzienka powinna posiadać klamry żelazne

dla schodzenia oraz otwór włazowy o średnicy 0.6 m. w świetle, zaopatrzony w szczelną, podwójną pokrywę żeliwną.

Podziemne części instalacyj poza budynkami.

§. 27. Wszystkie podziemne części instalacji domowej poza budynkami powinny być ułożone przynajmniej na głębokości 1 m. 50 cm. pod terenem w celu zabezpieczenia przed zamarzaniem.

Powyższe nie dotyczy przewodów ogrodowych i polewaczkowych, zaopatrzonych w odpowiednie urządzenia do opróżnienia i zamknięcia.

Przewody wodociągowe wewnątrz budynków.

§. 28. Przewody wodociągowe leżące wewnątrz budynku powinny być prowadzone, o ile to jest możliwe po ścianach wewnętrznych. W razie koniecznej potrzeby prowadzenia rury w ziemi pod podłogą, należy ję układać w głębokości conajmniej 0.3 m. pod podłogą. Zabrania się przytem układania rur pod twardą podłogą na podłożu betonowem. Przeprowadzania rury na strychach należy unikać.

Ścienne przewody w budynku mogą być prowadzone albo po powierzchni ścian, albo w bruzdach ściennych z pozostawieniem izolacji powietrznej do okoła rur. Bruzdy te mogą być zakryte dopiero po próbie na ciśnienie. Zamurowanie w ścianach na stałe przewodów wodociągowych jest zabronione.

Rury wodociągowe należy przeprowadzać w budynku tak, aby były zabezpieczone od zamarzania oraz uderzeń.

Rury wodociągowe w budynku powinny być przytwierdzane do ścian zapomocą odpowiednich uchwytów lub klamer w odstępach co najwyżej 3-metrowych.

Każdy pionowy przewód wodociągowy w budynku powinien być zapoatrzony przy odgałęzieniu od głównych przewodów poziomych w zawór przelotowy i kurek spustowy.

Rury powinny być układane w kierunkach prostopadłych lub równoległych do najbliższych ścian.

Urządzenia odpływowe i zbiorniki.

§. 29. Pod wylotem wodociągowym powinno się znjadować dostatecznie wielkie urządzenie odpływowe, posiadające zamknięcie wodne i sitkowe.

Kurki i zawory powinny być tak skonstruowane, aby nie powodowały uderzeń wodnych w przewodach. Zabrania się używania kurków t. zw. półobrotowych, stożkowych lub klinowych, zamykających przypływ nagle.

Przed wannami i zbiornikami klozetowemi i pisuarowemi należy ustawiać zawory przelotowe.

Przy zbiornikach klozetowych i pisuarowych mogą być stosowane samoczynne pływakowe zawory. Zabronione jest bezpośrednie zasilanie kotłów parowych wodą z wodociągu; zabronionem jest również ustawianie na pddaszach zbiorników bezpośrednio połączonych z siecią wodociągową, tudzież bezpośrednie łączenie rur wodociągowych z jakiemikolwiek przyborami kanalizacyjnemi.

Średnica wylotów i przewodów.

§. 30. Średnice wylotów wodociągowych powinny wynosić:

a) wylot nad zlewem, umyłką, zmywakiem przy klozecie, pisuarze, bidecie, natrysku, polewaczce pokojowej — 13 mm,

b) wylot nad wanną, dużym zlewem lub zmywakiem restauracyjnym — 20 mm,

c) polewaczka podwórzowa, ogrodowa lub uliczna — 20 mm,

d) wylot (kran) pożarny, wewnętrzny conajmniej 38 mm.

Średnice przewodów do przyborów, wskazanych wyżej, powinny wynosić:

		dla: a	b	c	d
					przy 38 mm
do 2	wylotów	13 mm	20 mm	32 mm	50 mm
przy 3—6	„	20 mm	26 mm	38 mm	80 mm
„ 7—10	„	26 mm	32 mm	—	100 mm
ponad 10	„	32 mm	38 mm	—	100 mm

Przewody.

§. 31. Przewody wodociągowe powinny być wykonywane z rur żeliwnych, kielichowych, żelaznych obustronnie ocynkowanych i ołowianych grubościennych.

Na przewody podziemne powinne być używane rury żeliwne kielichowe (mufowe) o średnicy 40 mm i większych.

Rury z żalaza kutego są także dopuszczalne na przewody podziemne pod warunkiem, że będą ocynkowane i owinięte starannie jutą oraz smołowane lub w inny sposób zabezpieczone od szkodliwego działania związków chemicznych. Średnice tych rur mają być zastosowane do ilości wody i ciśnienia.

Łączenie rur żeliwnych powinno być wykonywane na kształtki kielichowe z uszczelnieniem kielichów na sznur biały, sznur smołowy i ołów. W wyjątkowych przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może być dopuszczone łączenie kołnierzowe.

Rury żelazne ocynkowane z reguły mogą być używane tylko na przewody wewnątrz budynku. O ile w przypadkach wyjątkowych mają być one ułożone pod ziemią, powinny być owinięte starannie jutą i osmołowane lub w inny sposób zabezpieczone od szkodliwego działania związków chemicznych.

Łaczenie rur żelaznych ocynkowanych powinno być wykonane na kształtki i łączniki z gwintem gazowym lub na holendry.

Połączenie rur pod kątem powinno być wykonywane zapomocą kształtek, t. zw. krępowania rur ocynkowanych stosować nie wolno.

Rury ołowiane mogą być stosowane tylko dla takich przewodów, z których woda nie moze być czerpana do picia, gotowania i t. p.

Łączenie rur ołowianych powinno być wykonywane zapomocą lutowania, lub na holendry.

Wymiary i kształt rur wodociągowych, żeliwnych, kielichowych powinny odpowiadać normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Minimalne grubości ścianek rur żelaznych obustronnie ocynkowanych, powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

Srednica	13 mm	grubość	ścianek	2.5 mm
„	20 mm	„	„	2.5 mm
„	26 mm	„	„	3.25 mm
„	32 mm	„	„	3.5 mm
„	38 mm	„	„	3.5 mm
„	50 mm	„	„	3.5 mm

Przy ciśnieniach powyżej 7 atmosfer powinny być zastosowane rury grubościenne o wadze:

13	20	25	30	40 mm w świetle
1,4	2,2	3,0	3,4	5,0 kg na metrze

Minimalne grubości ścianek rur ołowianych grubościennych powinny wynosić stosowie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

Średnica 13 mm	grubość	ścianek	3.5 mm
„ 20 mm	„	„	4.5 mm
„ 26 mm	„	„	5.5 mm
„ 32 mm	„	„	6 mm

Wyżej podane grubości ścianek rur żelaznych ocynkowanych i rur ołowianych obowiązują do czasu znormalizowania przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Średnica przewodów odpływowych.

§. 32. Średnice przewodów spustowych (pionów) i ich odgałęzień powinny co najmniej wynosić:

a) od pojedyńczego zlewu kuchennego, zmywaka, wanny, umywalni lub pisuaru — 50 mm,

b) od kilku zlewów kuchennych, wanien, umywalni, lub pisuarów — 70 mm,

c) od klozetów wodnych — 100 mm.

Średnice przewodów odpływowych powinny co najmniej wynosić:

a) od zwykłych kuchen, pralni, łazienek, pisuarów, pojedyńczych klozetów, spustów stajennych i piwnicznych i t. p. — 100 mm,

b) od dużych kuchen (restauracyjnych, hotelowych), dwóch lub większej ilości klozetów, wypustów podwórzowych oraz przy kilku przewodach odpływowych razem połączonych—100 do 150 mm.

Przewody odpływowe, łączące się z sobą, powinny przechodzić w przewody o większej średnicy.

Średnice wszelkich przewodów odpływowych, łącznie z przewodem głównym powinne być stosowane możliwie najoszczędniej, z zachowaniem rozmiarów wyżej podanych.

Przewody spustowe.

§. 33. Przewody spustowe wewnątrz budynku należy ustawiać, o ile możności pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochyło pod kątem większym niż 45°. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może jednak Zarząd Miejski zezwolić na zastosowanie większego kąta pomiędzy przewodem spustowym a linją pionową. Połączenie rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 45°, licząc w kierunku biegu wody.

Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu, swobodnie przy ścianie lub w odpowiednich wnękach z należytem umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte, zabrania się natomiast zamurowywania ich na stałe.

Rury spustowe od klozetów, zlewów, wanien, umywałek, pisuarów i t. p. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przyrządów z obu powyższych grup do jednej rury spustowej, jednak pod warunkiem zabezpieczenia syfonów od opróżnienia się i wysychania.

Zabrania się odprowadzania wody deszczowej do rur spustowych od wewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych lub odwrotnie spuszczania wód brudnych do rur spustowych deszczowych.

Rury wentylacyjne.

§. 34. Przewody spustowe powinny być wyprowadzone jako rury wentylacyjne ponad dach, powyżej okien i wogóle otworów do wnętrza budynków, znajdujących się w odległości mniejszej od 4 metrów (licząc w planie) od tych przewodów.

Rury wentylacyjne powinny tworzyć, o ile możności, pionowe przedłużenie przewodów spustowych.

Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

Górna część rury wentylacyjnej w odległości 0.5 m do dachu, powinna być powiększona w średnicy przynajmniej o 100 mm i wyprowadzona do wysokości od 0.5 do 1.0 m ponad dach; ponadto rura ta powinna być zaopatrzona w daszek ochronny.

Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych może być dozwolone tylko wyjątkowo i pod warunkiem, ażeby przekrój poprzeczny rur połączonych nie był mniejszy od sumy przekrojów pojedyńczych rur i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieków.

Zabronione są ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne.

Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych od rur spustowych ani do kanałów kominowych, ani do kanałów wentylacyjnych z mieszkań.

Zamknięcie wodne.

§. 35. Przyrządy kanalizacyjne, przeznaczone do odprowadzania ścieków do rur spustowych lub odpływowych, powinny być zaopatrzone w zamknięcia wodne (syfony).

Za najodpowiedniejsze zamknięcie wodne uważa się rury gładkie, zgięte w formie litery U lub S, zatrzymujące w sobie stale wodę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne i innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznana będzie za nie ulegającą wątpliwości.

Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić przy klozetach, pisuarach, zlewach, wannach, umywalkach i t. p. co najmniej 75 mm, przy wpustach co najmniej 100 mm.

Średnice rury syfonowej powinny być następujące:

przy umywalniach, małych zlewikach laboratoryjnych, pisuarach i t. p. — 40 mm,

przy miskach zlewowych, zmywakach, wannach i wpuścikach podłogowych — 50 mm,

przy miskach klozetowych — 100 mm,

przy wpustach w suterenach i piwnicach — 100 mm.

Przyrządy kanalizacyjne zwyjątkiem misek klozetowych oraz wpustów piwnicznych i podłogowych powinny być zaopatrzone przed syfonami w przytwierdzoną na stałe kratkę, której szczeliny nie powinny być większe niż 5 mm, ogólna zaś powierzchnia otworów powinna się równać co najmniej przekrojowi syfonu w świetle. Wpusty piwniczne i podłogowe powinny być zaopatrzone w kratki odejmowane. Miski klozetowe kratek nie powinny posiadać. Syfony powinny posiadać otwory łatwo

dostępne do czyszczenia, — otwory te wewnątrz domów powinny zamykać się hermetycznie.

Syfon powinien znajdować się tuż pod miską ściekową, odprowadzające zaś ramię jego powinno łączyć się z rurą spustową lub odpływową, możliwie bezpośrednio.

Syfony nie mogą być zakładane na wspólnych przewodach odpływowych.

Urządzenia zlewowe.

§. 36. Urządzenia zlewowe wszelkiego rodzaju powinny posiadać kratki (sitka), stanowiące część urządzenia zlewowego lub przymocowane na stałe przed syfonem. Zlew powinien być zaopatrzony w kurek wodociągowy do przemywania miski zlewowej i syfonu.

Zmywaki i zlewy w większych kuchniach powinny być zaopatrzone w urządzenia do zatrzymania zawartych w ściekach tłuszczów (tłuszczownik), posiadające powierzchnię dostateczną do ochładzania ścieków; urządzenia te powinny mieć otwory łatwo dostępne do czyszczenia.

Podłogi pod zlewami, przeznaczonemi dla wspólnego użytku kilku mieszkań i w łazienkach, powinny być nieprzepuszczalne.

Wanny.

§. 37. Wanny należy umieszczać w pomieszczeniach należycie ogrzanych, przewietrzanych i oświetlonych. Wanny powinny być ustawiane w taki sposób, żeby był zapewniony do nich dostęp w celu utrzymania czystości.

Otwór spustowy powinien być zamykany szczelnie zapomocą metalowego korka. Rura spustowa powinna posiadać zamknięcie syfonowe lub kończyć się nad wpustem podłogowym, posiadającym takie zamknięcie.

Wanna powinna posiadać przelew, połączony z rurą spustową powyżej zamknięcia wodnego. Otwór przelewowy powinien być zaopatrzony w sitko.

Klozety i pisuary.

§. 38. Klozety i pisuary powinny być urządzone w sposób podany niżej i powinny być przemywane czystą wodą.

System misek klozetowych może być dowolny z tem jednakże, żeby posiadały one zamknięcia wodne umieszczone bezpośrednio pod miską, ażeby na misce pozostawała zawsze woda w warstwie przynajmniej 40 mm głębokości i żeby cała powierzchnia miski była należycie spłukiwana wodą.

Odgałęzienie od rury spustowej pod klozet, mierzone poziomo, nie powinno być dłuższe nad 1.25 m, w przeciwnym razie należy przeprowadzić specjalną rurę wentylacyjną.

Każdy klozet powinien być zaopatrzony w płuczkę (zbiornik płuczący), umieszczoną nie niżej niż 1.6 metra nad siedzeniem i dającą strumień wody za pociągnięciem rączki.

Rura, łącząca płuczkę z miską klozetową, powinna mieć co najmniej 30 mm średnicy w świetle.

Przy każdem spłukiwaniu miski powinno się wylewać z płuczki niemniej niż 8 litrów wody w ciągu 3—5 sekund.

Pojemność płuczki może być zmniejszona do 5 litrów, o ile jej wysokość ponad siedzeniem wynosić będzie najmniej 2.5 metra.

Do jednej rury spustowej nie należy łączyć na jednej kondygnacji więcej niż 3 miski klozetowe.

Zabrania się urządzania klozetów, w których nieczystości przechodzą przez ruchome przyrządy, jak zawory, zasuwy i t. p. Przemywanie misek klozetowych zapomocą przyrządów automatycznych jest dopuszczalne, o ile gwarantują one trwałe i skuteczne działanie.

Klozety powinny być urządzane w pomieszczeniach, oddzielonych od izb mieszkalnych. Podłoga powinna być terrakotowa lub z innego wodoszczelnego materjału. Ściany do wysokości 1.2 m od podłogi powinny być nieprzesiąkliwe i zupełnie gładkie.

Pomieszczenie klozetowe na jedną miskę powinno być wymiaru co najmniej 0.85×1.15 m i mieć dostateczne oświetlenie dzienne lub sztuczne oraz wentylację zapomocą oddzielnego kanału wyciągowego.

Klozety ogólne w domach mieszkalnych powinny znajdować się w pomieszczeniach murowanych, nakrytych betonowym lub ceglanym stropem i wentylowanem bezpośredniem wejściem z podwórza, z podłogą wodoszczelną i wzniesioną co najmniej o 15 cm ponad poziom podwórza.

O ile warunki lokalne nie stoją na przeszkodzie, pomieszczenia klozetów ogólnych powinny być podpiwniczone dla ułatwiania dostępu do rur kanalizacyjnych w celu ich rewizji.

Pisuary powinny być urządzane w formie gładkich muszel ściennych, posiadających w dnie sitko na stałe przytwierdzone do korpusu albo w formie otwartych żłobków naziemnych z odpowiednią pionową częścią ścienną, wyrobionych z materjałów o powierzchni zupełnie gładkiej i niewsiąkliwej. W obu wypadkach pisuary powinny być zaopatrzone w przepisowe zamknięcia wodne lub oliwne i w stałe lub perjodyczne spłukiwania, z oddzielnych rezerwoarków, spuszczających każdorazowo niemniej 2.5 litra wody.

W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie, a dotyczących sposobu urządzania klozetów i pisuarów.

§. 39. Miski klozetowe siedzeniowe powinny być ze wszystkich stron odkryte i dostępne do utrzymania czystości. Oszalowanie ich deskami oraz obmurowanie lub zabetonowanie jest niedopuszczalne. Miski zaś włoskie (rzymskie) powinny być wpuszczane w płytę wzniesioną nad posadzkę.

Siedzenia na miskach, o ile są stosowane, powinny być z trwałego i niewrażliwego na wilgoć drzewa, grubości co najmniej 3 cm. do podnoszenia na zawiasach ręcznie lub automatycznie.

Rury spłukujące pomiędzy płuczką a miską mogą być ołowiane, żelazne, ocynkowane lub stalowe, prawidłowo wygięte i przymocowane do ściany. Połączenie ich z misą klozetową następuje zapomocą stożka gumowego, umocowanego do rury i do miski drutem.

Miski klozetowe siedzeniowe umocowuje się śrubami mosiężnemi do kołków drewnianych, umieszczonych w posadzce pod miską i zalanych

zaprawą cementową. Pisuary, zlewy, umywalnie i t. p. umieszcza się na odpowiedniej wysokości przy ścianach i przytwierdza się do nich śrubami mosiężnemi, wkręconemi w zaprawione do ściany korki drewniane, bądź też ustawia się na umocowanych do ściany wspornikach.

Otwory rewizyjne.

§. 40. Na rurach odpływowych, w razie uznanej przez Zarząd Miejski potrzeby, powinny być urządzone w odpowitdnich miejscach zamykane hermetycznie otwory rewizyjne do przeczyszczania rur.

Część rur odpływowych zaopatrzone w takie otwory (czyszczaki) mogą być umieszczane w studzienkach rewizyjnych o średnicy, wynoszącej w świetle co najmniej 0.80 m, celem dogodnego do nich dostępu.

Zabezpieczenie przed działaniem mrozu.

§. 41. Rury i wszelkie urządzenia kanalizacyjne powinny być umieszczone i urządzone tak, ażeby były należycie zabezpieczone przed działaniem mrozu.

Materjał przewodów.

§. 42. Przewody spustowe i wentylacyjne wewnątrz budynku, jak również ich rozgałęzienia i połaczenia powinny być na całej swej długości żeliwne, z uszczelnieniem na sznur i ołów.

§. 43. Przy wysokości pionu, nieprzekraczającym 12 m, licząc od poziomu chodnika ulicy, mogą być stosowane przewody spustowe z rur kamionkowych z uszczelnieniem na sznur i kit asfaltowy.

Połączenia odpływów od zlewów, umywalek lub pisuarów, mogą być ołowiane lub żelazne ocynkowane o średnicy odpowiedniej do syfonów.

Powiększona w średnicy nasada rury wentylacyjnej, wyprowadzonej ponad dach, powinna być zrobiona z blachy cynkowej lub z innego odpowiedniego materjału.

Materjał syfonów.

§. 44. Należy używać syfonów z następujących materjałów:

a) przy średnicy 40 mm — ołowiane lub mosiężne niklowane w jednej sztuce,

b) przy średnicy 50 mm — żeliwne w jednej sztuce,

c) przy średnicy 100 mm — dla pojedyńczych klozetów żeliwne, o ile nie stanowią całości z miską klozetową i nie są wyrobione z tegoż co miska materjału,

d) przy średnicy 100 mm i więcej — przy grupowych ustępach, wpustach piwnicznych, tłuszczownikach, rurach deszczowych — żeliwne,

e) przy średnicy 100 mm i więcej — od wpustów podwórzowych — żeliwne lub kamionkowe, zależnie od tego, z jakiego materjału zostaje wykonany przewód odpływowy od wpustu.

Grubość ścianek syfonów nie powinna być mniejsza od grubości ścianek rury odpowiedniej średnicy i materjału.

Syfony żeliwne, wymienione wyżej pod pozycjami b) c), powinny być wewnątrz starannie emaljowane.

Przy połączeniu syfonów z rurami spustowemi, dozwolone są połączenia kielichowe lub kołnierzowe z wyjątkiem syfonów ołowianych, przy których płączenie powinno być wykonane jako kołnierzowe, albo zapomocą mosiężnych łączników.

Materjał wpustów.

§. 45. Wpusty podłogowe i suterenowe powinny być zawsze żeliwne.

Wszelkie kraty, pokrywy, płyty, wpuszczane w powierzchnię podwórza lub podłogi winny być zawsze żeliwne.

Materjał zmywaków.

§. 46. Zmywaki powinny być kamionkowe, fajansowe, betonowe, kamienne z kamienia nieporowatego, dobrze oszlifowanego i nieprzepuszczającego wody lub metalowe, nierdzewiejące.

Zlewy kuchenne, umywalnie, wanny powinny być z kamienia, betonu, fajansu, kamionki, porcelany, nierdzewiejącego metalu lub żeliwa, przyczem w tym ostatnim powinny być przynajmniej od wewnątrz staranie emaljowane.

Materjał misek klozetowych.

§. 47. Miski klozetowe i pisuarowe powinny być z fajansu, porcelany lub kamionki starannie na jasno polewanej.

W ustępach ogólnych mogą być miski klozetowe żeliwne wewnątrz emaljowane.

Koryta ustępowe powinny być kamionkowe lub z innego odpowiedniego materjału.

Materjał studzienek.

§. 48. Studzienki powinny być wykonane z najlepszej prasowanej cegły na zaprawie cementowej, z betonu lub żelazo-betonu.

Materjał innych części kanalizacji.

§. 49. Wszelkie materjały i urządzenia, używane do robót kanalizacyjnych powinny być w najlepszym gatunku i odpowiadać typom i wzorom, ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

O zdatności materjałów jak beton, żelbet, kamionka i t. p. i urządzeń jeszcze nieznormalizowanych orzeka Zarząd Miejski.

Rury i kształtki kamionkowe.

§. 50. Rury i kształtki kamionkowe powinny być starannie wyrobione z najlepszego materjału dobrze wypalonego, obustronnie polewanego, bez pęknięć, skaz, pęcherzy, kamieni i t. p.

Rury i kształtki powinny być typu kielichowego o prawidłowym przekroju kołowym.

Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 70 mm, kielichy powinny być formowane jednocześnie z formowaniem rur lub kształtek.

Wewnętrzna powierzchnia kielichów oraz zewnętrzna powierzchnia bosych końców rur i kształtek powinna posiadać odpowiednie rowki pierścieniowe na długości co najmniej 60 mm.

Długość rur prostych nie powinna przekraczać 1 metra, długość kształtek 0.6 m.

Grubość ścianek rur kamionkowych powinna co najmniej wynosić:

przy średnicy	100 mm	—	grubość ścianek	15 mm
„ „	150 mm	—	„ „	17 mm
„ „	200 mm	—	„ „	19 mm
„ „	250 mm	—	„ „	22 mm
„ „	300 mm	—	„ „	25 mm

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury i kształtki żeliwne.

§. 51. Rury i kształtki żeliwne do robót kanalizacyjnych powinny być kielichowe, odlewane z czystego drobnoziarnistego surowca o prawidłowym przekroju kołowym. Odlew powinien być gładki, czysty, bez pęknięć, skaz, pęcherzy i t. p., posmołowany obustronnie lakierem asfaltowym w stanie gorącym.

Grubość ścianek rur żeliwnych powinna co najmniej wynosić:

przy średnicy	50 mm	— 5 mm
„ „	70 mm	— 5 mm
„ „	100 mm	— 6 mm
„ „	150 mm	— 6 mm
„ „	200 mm	— 6 mm

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązuja do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury ołowiane.

§. 52. Rury ołowiane stosuje się do następujących wymiarów:

wewn. średnica	25 mm	—	grubość ścianek	3 mm
„ „	30 mm	—	„ „	3.5 mm
„ „	40 mm	—	„ „	4 mm
„ „	50 mm	—	„ „	4 mm

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

III. TARYFA OPŁAT.

§. 53. Za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych oraz na ich użytkowanie będzie pobierane:

1. za wydanie przez Zarząd Miejski danych sytuacyjnych, wysokościowych i innych potrzebnych:
a) do projektu wodociągu domoweg — 5 zł.
b) do projektu kanalizacji domowej — 5 zł.

2. za rozpatrzenie projektu urządzenia:
a) wodociągu domowego — 5 zł.
b) kanalizacji domowej — 5 zł.

3. za dozór Zarządu Miejskiego nad wykonywaniem budowy:
a) wodociągu domowego — 10 zł.
b) kanalizacji domowej — 15 zł.

4. za przeprowadzenie rewizji i próbę ciśnienia wodociągu domowego — 25 zł.

5. za przeprowadzenie każdej ponownej próby ciśnienia — 15 zł.

6. za przeprowadzenie rewizji budowy i szczelności kanalizacji domowej — 20 zł.

§. 54. Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego względnie za prawo korzystania z wody, będą pobierane następujące opłaty:

A. Opłaty według wskazania wodomierza:

1) za wodę na potrzeby domowe za każdy metr^3 — 45 gr.

2) za wodę na potrzeby urzędów państwowych, koszar wojskowych, Przedsiębiorstwa Kolei Państwowych, urzędów komunalnych oraz budynków użyteczności publicznej, jak szkoły, szpitale i t. p. za 1 m^3 po — 45 gr.

3) za wodę na cele przemysłowe za 1 m^3 45 gr.

4) za wodę na cele ogrodnictwa za 1 m^3 — 45 gr.

5) za wodę na inne cele wyżej niewymienione, jak do prywatnych wodotrysków, sadzawek i t. p. za 1 m^3 — 90 gr.

B. Opłaty ryczałtowe.

1) Za korzystanie z wody na potrzeby domowe w nieruchomościach, nie posiadających wodomierzy, będą pobierane następujące opłaty:

a) 5% komornego, pobieranego z domów mieszkalnych, podlegających ustawie o ochronie lokatorów z dnia 11. kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39. poz. 406) i płaconego w czerwcu 1914 r.

względnie w wysokości 5% wartości czynszowej takich domów. przerachowanej na złote w/g klucza 100 koron = 105 zł. zeznanej i przez władzę sprawdzonej,

b) 5% komornego, pobieranego z domów mieszkalnych, nie podlegających ustawie o ochronie lokatorów z dnia 11. kwietnia 1924 r., lub dla domów o nieustalonej wartości czynszowej, przyczem komorne oblicza się do tego celu jak w domach, podlegających wspomnianej ustawie, a znajdujących się w takich samych lub podobnych warunkach.

2) W tej samej wysokości pobierana będzie opłata od właścicieli tych nieruchomości, które w oznaczonym terminie nie zostały przyłączone do wodociągu miejskiego, a to od daty zaistnienia obowiązku przyłączenia.

3) W wysokości 60% wyżej podanych pod lit. B. w pkcie 2 norm od właścicieli nieruchomości, którzy zostali zwolnieni w myśl §. 2. i §. 7. niniejszych przepisów od wykonania domowych urządzeń wodociągowych.

§. 55. Opłata za wynajem wodomierzy właścicielom nieruchomości wynosi miesięcznie:

1)

a) za wodom. o średn. dopł.	13 mm lub 15 mm		2·— zł.
b) „ „ „	20 mm	—	2·30 „
c) „ „ „	26 mm	—	3·— „
d) „ „ „	30 mm	—	4·— „
e) „ „ „	40 mm	—	5·— „
f) „ „ „	50 mm	—	15·— „
g) „ „ „	80 mm	—	19·— „
h) „ „ „	40/15 mm	—	28·— „
i) „ „ „	50/15 mm	—	32·— „
j) „ „ „	50/25 mm	—	32·— „
k) „ „ „	80/30 mm	—	43·— „

Utrzymanie wodomierza w dobrym stanie obciąża Zarząd Miejski.

2) Za sprawdzenie wodomierza na żądanie zainteresowanych, w razie gdy błędy wodomierza nie przekraczają norm, ustalonych przez Główny Urząd

Miar, będzie pobrana należytość policzona przez Urząd Miar z dodatkiem 10 zł. za koszt ponownego osadzenia wodomierza.

3) Za naprawę uszkodzeń wodomierza, wywołanych z winy lub niedbalstwa właściciela nieruchomości, pobrana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów naprawy z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

Za powtórne odczytanie wodomierza w wypadkach, przewidzianych w §. 17. ust. 3, pobrana będzie należytość 3 zł.

§. 56. Za roboty wykonywane przez Zarząd Miejski na koszt właścicieli nieruchomości pobierane będą następujące opłaty:

1) Za połączenie sieci wodociągu domowego z wodociągiem miejskim przy długości połączenia, nie przekraczającej 10 metrów

a)	przy	średnicy	połączenia 20 i 25 mm	250 zł.
b)	„	„	„ 32 mm	300 „
c)	„	„	„ 40 mm	450 „

2) Za każdy pełny lub rozpoczęty metr bież. połączenia wodociągowego powyżej 10 m

a)	przy	średnicy	połączenia 20 i 25 mm	12 zł
b)	„	„	„ 32 mm	15 „
c)	„	„	„ 40 mm	22 „

3) Za wykonanie przez Zarząd Miejski domowych urządzeń wodociągowych na koszt właściciela nieruchomości pobieraną będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów roboty z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

4) Za wykonanie przez Zarząd Miejski domowej kanalizacji na koszt właściciela nieruchomości, pobieraną będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów roboty, z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

5) Za wykonanie przez Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości zdrojów wodociągowych pobierana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów roboty z dodatkiem 15% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

§. 57. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może stosować ulgi przy ustalaniu i ściąganiu należności, przewidzianych w niniejszych przepisach.

§. 58. Za wodę, użytą do gaszenia pożaru, nie będzie pobierana żadna opłata.

W nieruchomościach, płacących za wodę w/g wskazań wodomierza, odliczać się będzie ilość wody w stosunku 150 litrów na minutę od jednego hydranta za czas trwania pożaru.

IV. WEJŚCIE W ŻYCIE PRZEPISÓW.

§. 59. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia ich w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim.

§. 60. Z dniem wejścia w życie niniejszych przepisów, tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, odnoszące się do poboru opłat za wodę.

Za Ministra:

Korsak

Podsekretarz Stanu.

Adres Redakcji i Administracji: „Lwowski Dziennik Wojewódzki", Lwów, Urząd Wojewódzki, Wydział Ogólny. — Nr. telefonu Redakcji i Administracji 21.

Prenumerata rocznie 18 zł., półrocznie 9 zł., kwartalnie 4·50 zł.

Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy przesyłać Administracji „Lwowskiego Dziennika Wojewódzkiego" za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Konto Nr. 30.625.

„Dziennik urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za jednoszpaltowy wiersz milimetrowy lub jego miejsce 20 gr.

Cena numeru pojedynczego 1·— zł.

Z drukarni „Słowa Polskiego", we Lwowie, ul. Zimorowicza 15.